

Prima instanță: Judecătoria Ungheni
Judecător: M. Malanciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Revenco

Dosarul nr. 3ra-937/16

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul orășenesc Ungheni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „COTICI” împotriva Consiliului orășenesc Ungheni privind contestarea acțiunii administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul orășenesc Ungheni și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ungheni din 29 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 23 martie 2015, ÎI „COTICI” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Ungheni cu privire la anularea Deciziei Consiliului orășenesc Ungheni din 13 iunie 2014 și obligarea de a încheia contract de vânzare-cumpărare a terenului aferent.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că ÎI „COTICI” este proprietarul imobilului amplasat în or. Ungheni, str. Bernardazzi 7, pe un teren cu o suprafață de 0,0049 ha.

Prin Decizia nr. 3/17 din 26 aprilie 2013 terenului menționat a fost atribuit cu statut de teren aferent imobilului cu nr. cadastral 9201104854, proprietate privată a ÎI „COTICI”.

Menționează reclamantul că, la 11 iunie 2014 s-a adresat Consiliului orășenesc Ungheni cu cerere de a vinde terenul aferent în condițiile Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 și a Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente obiectelor privatizate aprobat prin HG nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

Prin decizia Consiliului orășenesc Ungheni nr. 4/21 din 13 iunie 2014 cererea de vânzare a terenului a fost respinsă.

La 03 februarie 2015 ÎI „COTICI” s-a adresat Consiliului orășenesc Ungheni cu cerere prealabilă în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă.

Prin Decizia din 13 februarie 2015 pîrîtul a respins cererea prealabilă, adresînd petiționarului răspunsul la 24 februarie 2015.

Consideră reclamantul că, prin decizia din 13 iunie 2014 Consiliul orășenesc Ungheni a fost încălcat dreptul reclamantului de a procura terenul aferent imobilului, drept legalizat prin Codul Funciar, Regulamentul cu privire la vînzarea-cumpărarea terenurilor aferente, legii RM cu privire la prețul normativ și modul de vînzare a pămîntului.

Menționează că, la depunerea cererii de vînzare a terenului a anexat toate actele solicitate, prin urmare careva impedimente nu au existat în opinia sa.

Deoarece reclamantul a epuizat toate căile de soluționare pe cale amiabilă a litigiului și nenumăratele adresări către pîrît nu au avut efect pozitiv, ÎI „COTICF”, în scopul apărării drepturilor sale este nevoit de a se adresa cu actuala cerere în instanța de judecată.

A solicitat reclamantul anularea deciziei Consiliului orășenesc Ungheni din 13 iunie 2014 privind refuzul de a vinde terenul cu suprafața de 0,0049 ha, aferent imobilului amplasat în or. Ungheni, str. Bernardazzii 7, obligarea Consiliului orășenesc Ungheni de a încheia contract de vînzare-cumpărare a terenului aferent imobilului amplasat în or. Ungheni, str. A. Bernardazzi 7.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ungheni din 29 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat decizia Consiliului orășenesc Ungheni din 13 iunie 2014 privind refuzul de a vinde terenul aferent imobilului cu suprafața de 0,0049 ha amplasat în or. Ungheni, str. Bernardazzi 7. S-a respins capătul de cerere depus de ÎI „Cotici” către Consiliul orășenesc Ungheni cu privire la obligarea Consiliului orășenesc Ungheni de a încheia contract de vînzare-cumpărare a terenului aferent imobilului cu suprafața de 0,0049 ha amplasat în or. Ungheni, str. Bernardazzi 7.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2016, s-a respins apelul declarat de Consiliului orășenesc Ungheni și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ungheni din 29 octombrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 aprilie 2016, Consiliul orășenesc Ungheni a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe în partea anulării deciziei Consiliului orășenesc Ungheni din 13 iunie 2014 privind refuzul de a vinde terenul aferent imobilului cu suprafața de 0,0049 ha amplasat în or. Ungheni, str. Bernardazzi 7, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a probelor.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 25 martie 2016 (f.d. 92), recursul se consideră

declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul orășenesc Ungheni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se

încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul orașenesc Ungheni ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Consiliul orașenesc Ungheni se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Ion Druță